

Prietenia Domnului Isus

Prietenia Domnului Isus

„Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscut". (Ioan 15.15)

Domnul Isus ne spune despre privilegiul acesta, că ucenicii Săi, credincioșii Săi sunt prietenii Săi. Relația aceasta extraordinară dă celui care Îi este prieten un sentiment minunat de intimitate și de siguranță. Când ne rugăm, simțim că avem nevoie de ceva; când Îi slujim sau Îl adorăm, simțim că Îi datorăm ceva - sau cel puțin că El este demn să primească ceva. „Dar când primim unele destăinuiri de la un prieten - nu porunci, ca de la un stăpân - doar ascultăm, simplu, fără a avea nevoie să ne gândim la propria noastră situație, eliberați de orice sentiment de nevoie sau de obligație. Atitudinea potrivită atunci este de a ne așeza: nu de a rămâne în picioare, ca Marta pentru slujire, nici de a îngenunchea, ca Maria pentru adorare, ci ca Lazăr, să stăm cu El (Ioan 12.2).

Inspirația primită de un profet este departe de a fi la același nivel cu aceste destăinuiri pe care le primește un prieten. Inspirația aceasta nu presupune aceeași apropiere, nici aceeași demnitate. Un profet primește o inspirație ca un mijloc prin care vorbește Dumnezeu și el poate să înțeleagă sau nu profeția făcută, așa cum ne arată 1 Petru 1.10-12. Un prieten, dimpotrivă, ia cunoștință de lucruri secrete pe baza încrederii personale de care se bucură și întotdeauna le înțelege.

Prietenia Domnului Isus este partea noastră chiar de pe pământ, cu toate că, din cauza răcelii propriilor noastre simțăminte, cei mai mulți dintre noi n-o gustăm decât în momente foarte rare. Dar, pentru a o plasa în perspectiva eternă, suntem invitați împreună cu cei trei ucenici pe muntele cel sfânt și acolo vedem pe sfinții glorificați în bucuria deplină a acestui privilegiu. Moise și Ilie „ vorbesc cu El" (Luca 9.30).